E' LITA VISE OM WINNIPEG.

En visa skall diktas — och Winnipeg
den gäller.
Det surrar och lever — det brakar och
gnäller
Från tidiga morgon till senaste kvä-
ller.

Och folket det strömmar som vildaste
fors
Och danser det finns det, men o ett
sån't kors
De äro ej värda min gamla galosch.

För titta blott på dem och se deras hy
Den är ju mångskiftad, som molnen i
sky
Och dem bör ni herrar, med heder
undfly.

För se, deras trolska förföriska blick
Kan göra er herrar mång'farliga trick
Ty gräset är grönast där giftet är
gömt
Och vändas det får Ni, så innerför-
dömt.

Få jäntor det finns det, som äro så
rara
Att självvaste Abraham kan glömma
sin Sara
Men jag har funderat att nog får det
vara
Då lider jag själv ej den ringaste fara.

Och kåkar det finnes, där "homebrow"
och öl
Serveras till gubbar, så en kan bli
knöl
Men då skall Du taga Din Mats ifrån
skolan
Och säga till honom: Vi flytta från
Logan.

På ett jag funderat, men kan icke
svara
Att männskan icke kan ta' sig till vara
För dessa man kallar för avskrädes-
hög
Och låta de stackarna självmant få dö.

Jag vet att det finnes mång' hundrade
män
Som lämnat sitt hem, och sin käraste
vän,
Och farit till detta förlovade land
För att sedan få mötas vid barndo-
mens strand.

Men sedan de kommit, de giftet ha
tagit
Som här får försäljas så mycket olag-
ligt
Då haver han glömt sitt hem och sin
mö
Och går här och väntar sin långsam-
ma dö'.

Nej hållen Er nyktra, smarta och raka
Så kanske Ni vända helt gärna till-
baka
Till vännen och hemmet, som älska
Er ömt
Och aldrig i livet de ha Er förglömt.

Jag vet det lönar ej mödan att dikta
Nu börjar ock tanken att darra och
svikta
Mitt namn vill jag nämna, det börjas
stå,
och läsa Ni sedan så träffa Ni berg.

F. Stålberg.
Scandia Hotel, W—g.

VAD DE SÄGA OM S. C. T.

..börjar jag se att min prenumeration sjunger på sista versen, varför jag med nöje insänder mina $2. Mr. Hägglund skulle ha börjat för 10 år sedan, men bättre sent än aldrig säger ordspråket. Lycka till och god fortsättning.

Eric Eklund.

Crane Valley, Sask.

Herr Redaktör!

Jag sänder ju $2 som betalning för tidningen, varav $2 utgöra betalning för föregående år. Det har inte blivit av förr att jag betalt, och jag tycker inte heller det var mycket med tidningen för många år sedan, men nu är den den bästa svenska tidningen som finnes både här i Canada och i U. S. Det är en tidning, som är värd att läsas.

A. Anderson.
Penequani.

KONSTSLÖJD OCH FOLKET.

Från Studiecirkeln Fram har red. mottagit följande avhandling, författad av en av medlemmarna.

Har du någonsin varit på ett museum? Ja förvisso har du det. Du har vandrat från den ena salen till den andra, från det ena föremålet till det andra har dina ögon irrat. Kanske du mången gång har stått och tittat på den gamla rocokostolen, eller har du en annan gång lätit dina ögon stanna på det stora och vördnadsbjudande renesansskåpet där borta i hörnet.

Och var har dina tankar varit? Det är mycket arbete med det där, kanske du tänkte, eller kanske du undrade varför alla dessa gamla och uråldrade föremål skulle bevaras.

Men stannade ej dina tankar vid det estetiska i allt.

Det estetiska! Var finner du estetiken i allt detta?

Kan du se något av estetik i allt detta och i allt detta sammelsurium. Titta där på soffan och på den där kistan, titta, finner du.. Stanna, min vän, låt oss inte blanda ihop olja och fotogen. Du nämnde den gamla rocokostolen finner du ej där något vackert, se på de fina och bestämda linierna, finner du ej något av estetik där?

På samma gång värdet av den. Gå tillbaka till den gamla stolens historia. Vi se det vackra stilrena i rocokons tidevarv.

Människorna voro besjälade av det vackra, sköna, av estetiken. Det var glädje i skapandet av en stil. Du inser nog snart värdet av den gamla stolen och vad den kan berätta oss om den tiden då människorna voro medvetna om skönhetssinnet.

Har vi då nu ej något skönhetssinne? Jo förvisso.

På senare tider har man liksom vaknat upp och kommit till klarhet om att det inte är endast några säker, som skola vittna om skönhet, utan det som finnes omkring oss skall finna och vinna gehör. Det är först när vi kommit till insikt om att bostad, bohag och dräkt höra samman och stå i samklang med den omgivande naturen, så att allt blir ett enda helt, då först har vi nått vårt estetiska mål. Tänk på vår gamla kära, röda stuga. Har du någon gång, efter en vacker sommardag stått och tittat på solnedgången? Har du sett och lätit blicken fara över de vackra hagarna och fälten och har du sett upp mot skogsbrynet och sett den lilla vackra röda stugan. Har du sett något vackrare? Och varför var den röda stugan med de vita knutarna så vacker? Det var en tavla du såg, där färgerna ej "grinade" mot varandra, du såg den harmoniska brytningen som den röda stugan gjorde mot naturen, vårt största estetiska verk. Men huru mycket har ej detta förvanskats, hur ofta ser man ej nu, de nya villorna med dess vanskapta stil växa upp. Det är sant att våra små gamla kära stugor måste ersättas av mera tidsenlig art, men det är indirekt en nationalolycka om de skola ersättas av smutsgrå hus med sirliga verandor och torn, som visar att byggmästaren är svag för det granna, men ej har sinne för det vackra och vår vackra natur och vår fosterjord kommer att likna ett koppärrigt ansikte.

Låt skönhetssinnet råda och frodas och odla det rätt, då kommer vårt land att bli ett ädelt land och hava ett ädelt folk.

Gustav Anderson.

KVARTETTEN PÅ KVARNBACKEN.

"Stockholmskan" har sedan länge haft följande lilla trevliga historiett förvarad på red. och vi beklaga att vi först nu blivit i tillfälle att publicera densamma, men ordspråket säger ju "bättre sent än aldrig" och vi hoppas att vår värderade korrespondent ursäktar det långa dröjsmålet. Välkommen tillbaRED.

Maja Lisa, Anders, Karna och Kalle voro grannar och därtill lika kloka alla fyra. Anders var det emellertid synd om, ty Karna, hans gumma, var ett mäkta stort rivjärn. Alla förtret hon kunde ställa till med, gjorde hon. Deras två små stugor lågo så vackert inbäddade mellan träd och buskar, korna i hagen frodades och gåvo rikligt med mjölk och gubbarna tyckte förståss att det var litet träkigt när käringarna allt emellanåt voro osams. Voro de någon gång sams, ja då fingo gubbarna sitta emellan, så hur dom än vände på steken så blev den alltid bränd. Nu var emellertid Karna så rasande arg på Maja Lisa, att ingen i världen kunde få henne på andra tankar. Anders, som just varit över ett ärende hos prosten och hjälpt honom att få en släde färdig för vintern, trädde i all skröns ro in i stugan. Han vädrade oväder med detsamma och undrade vad nu Karna skulle "fräsa ur sig". Han tog dock mod till sig och stegade in och satte sig på närmaste stol utan att be om lov, men i ett nu flög ett vedträd genom luften och träffade en på bordet stående kopp. — "Vad i all världens dar tar Du Dig till med Karna, är Du från vettet? Skäms Du då inte ett skapande grand? Om Du och Maja Lisa äro osams igen, så rår väl inte jag för det. Gamle prostefar därnere i byn kan då inte predika så mycket på två timmar, som Du och Maja Lisa på tio minuter." — "Jo, hon det eviga nötet därborta har tjuvmjölkat Gullan igen, jag är säker på det, som amen i kyrkan. Skall du låta henne göra det? Det är den bästa kossan vi ha, och är det inte den största skam av henne?"

Anders var både beskedlig och dum nog att plocka upp bitarna från den sönderslagna koppen från golvet, och medan han var sysselsatt därmed sade han:

"Ja, men Karna är Du nu så säker att hon har gjort det och att hon också har gjort det förr?" — "Du hör ju", fräste Karna, "att när jag har sagt det, så är det sant. Att behöva bo så nära en sådan tjuv, som hon, det är då en rasande skam." — "Ja, jag skall nog taga reda på det Du gumman min" sade Anders lugnande.

Några dagar gingo så i all skröns ro för Anders, men för Karna blev det tvärtom. Maja Lisa hade en dag varit över till en granne några mil från Kvarnbacken och hon hade just ställt in hästen då Karna kom springande i flygande fläng med en stor höna under armen och passade på att köra in den i hönshuset. "Sesådärja", tänkte hon, "nu har det rackartyget varit ute och stulit ett av mina höns igen." Maja Lisa for in till gubben sin, som om elden satte i häret på henne, och skrek åt den till hälften dödsförskräckte Kalle, som just var i färd med att få skäggstubben av sig: "Kalle, Kalle, såg du Karna, nu var hon inne och stal en av mina vita höns igen, jag tror vettet har flugit ur människan. Du går genast på eviga fläcken efter min höna — hör Du Kalle vad jag säger!" — "Jaså", sade Kalle, "hur vet Du nu det då?". Nu omtalade Maja Lisa att hon sett Karna med hönan under armen och att det var Maja Lisas höna, se det visste hon för väl. — "Skall Du tillåta henne att göra om det igen? Du är alldeles för slö för det där tjuvpacket. Du låter dem snart sagt taga både rubb och stubb ifrån oss här." "Kära Maja Lisa", sade Kalle, "det var ju Din fågel säger Du, gå då efter den om Du vill, men jag går inte, så mycket Du vet det nu."

Så gingo åter några dagar och almanackan visade Kalles födelsedag och det var just i morgon som den inträffade. Men hur i all världen skulle Kalle nu bära sig åt om han inte kunde bjuda Anders på en rejäl nubbe? Och så var det ju också Maja Lisas goda kaffe och kakor? Till all olycka hade Anders just talat vid Kalle om dagen, ty namnsdagar och födelsedagar firades ju alltid gemensamt och då hade de också alltid haft det trevligt tillsammans. Hur han skulle kunna få Maja Lisa god igen, ja det var den stora frågan. Kalle, som hade fått igen sin talförmåga, talade vitt och brett till Maja Lisa och lyckades snart få henne på gott humör igen. — "Vi borde allt fira min födelsedag i morgon Du," sade han, "och naturligtvis måste Karna och Anders bit, och så kunna vi ju börja tala om hönsen ett tag, så få vi se om inte Karna blir röd om näsan Du Maja Lisa." Hon fnyste till ett tag — "ja, vi få ju alltså se" — sade hon.

Hemma i stugan hos Karna satt Anders och glodde på almanackan och [illegible] med fingrarna vid det ord, som angav dagen för Kalles födelsedag. — "Hör Du Karna", sade han, "Anders blir femtio år i morgon Du, och vi skall väl gå dit och firа födelsedagen?" — "Jaså Du tänker gå dit Du men jag säger nej, ja Du, jag stannar allt hemma." — "Änej, du skall allt gå med Du mor, så kanske vi kunna föra Gullan på tal." — "Ja kanske det Du, jag går väl med då, för de kan allt bliva trevligt och se hur Maja Lisa blir röd om näsan ett tag," sade Karna.

Att de i en sådan hast hade fått så dåliga tankar om varandras familjer kunde inte förklaras, ty det var ju första gången något sådant var på tal. Anders fick emellertid just se Kalle komma genom grinden och över gården, och då fick Karna brått med kaffepannan.

— "God dag", hälsade Anders, "fin dag i dag", tillade han. Karna satte fram en stol och snart var kaffet kokt och serverat. "Hörnu, Ni båda måste allt komma över till oss i morgon", sade Anders, "se det är ju min födelsedag." — "Ja tack, det skola vi gärna göra", sade Kalle, och så var det bestämt.

Så randades morgondagen och Kalle och Karna stegade in till Maja Lisa och Anders. Maja Lisa hade gjort heder åt festen och bordet dignade under alla slags läckerheter och goda saker. Anders bjöd Kalle på ett par supar av sitt hemgjorda och Kalle tyckte allt att det smakade gott och strök sig med avigsidan av handen omkring munnen sedan han hade sväljt det goda. Maja Lisa och Karna kunde icke riktigt få munnen i gång och gubbarna kisade litet i smyg på de bägge. Maja Lisa bjöd gästerna att smaka på maten och så skulle kaffet snart komma. Gubbarna läto sig inte bjuda två gånger utan de började genast att avsmaka det goda. Karna tog sig en smörgås och makade sig mera intill Kalle och snart var samtalet i gång, om hästar och grisar och så vidare. Under det de sutto så och pratade sade Maja Lisa: "En av våra kalvar sprang i väg en dag och då hon fick se Gullan började hon suga henne, men jag fick allt in henne igen, så Du blir väl inte ond för det Karna?" Kalle itttade på gumman sin och tyckte allt att det var rätt åt henne, och då han fick se att hon blev riktigt röd om nosen jublade han nästan. "Änej", sade Karna åt Maja Lisa," det gjorde väl inte så mycket". Till all lycka fick hon så talförmågan igen och omtalade att en av hennes höns en dag hade givit sig i väg över till andra sidan vägen, men hon hade lyckats ta tag i den igen. Men den, som då skådat Maja Lisa hade säkert fått sig ett gott skratt. Anders mådde bra och bröstade sig och skålade med Kalle och sade något om att gummorna allt lyckades få litet trevligt emellanåt. Men det skulle han inte sagt, ty när han kom hem fick han sota för det så det förslog.

Det började emellertid snart att mörkna på och snart skiljdes grannarna som de bästa och såtaste vänner man kan tänka sig och kommer Ni någon gång till Kvarnbacken så hälsa på hos Anders och Maja Lisa och hos Kalle och hans Karna ty de äro alla så gästvänliga av sig.

Stockholmska.

SÄTT BRÄNNVINSFLASKAN PÅ BORDET ETC.

För S. C. T. av HÄRJEDALS-LASSE.

Somliga kunna inte alls se någon skada i rusdrycksberusningen. De tycka tvärtom att detta är själva livets poesi och att livet dessförutan är torrt och ödsligt som sanden i Saharas öken. En brännvinssupare sade en gång att hans enda nöje och glädje i livet var när han fick sig en fylla. Men det finnes också de som anse superiet vara både en dumhet och ett intelligensdödande elände som fördärvar den rätta och sanna livsglädjen. På tal om att det är alldeles galet att de äldre gå före med dåligt exempel och lära den uppväxande ungdomen att dricka brännvin, sade en gång en gammal brännvinsdyrkare till en kvinnlig godtemplare att det var bäst att sätta brännvinsflaskan på bordet och be barnen dricka. Om de då bli sjuka så lära de sig till nästa gång att låta bli. Den mannens argument gick ut från den premissen att barnen skulle ha bättre förstånd än de äldre. De äldre anfäktas ofta av fyllsjuka men ha ändå inte vett att sluta upp utan vilja i stället ha mera. Och som de yngre se de äldre göra så göra även de. Sätt brännvinsflaskan på bordet och be barnen dricka om du vill att barnen skola bli drinkare. På den tiden krogsystemet existerade var det en familjefader som sade att bästa sättet att få den uppväxande ungdomen in på nykterhetens väg vore om familjefäderna varje gång de gingo in på krogen för att ta sig en sup taga sina barn med sig så att barnen fingo se och höra vad som försiggick därinne bland fyllbultar, "ty då", sade han, "skulle barnen få en sådan avsky för rusdryckerna så de skulle vilja bli absolutister." Detta argument gick också ut från den premissen att barnen skulle ha bättre vett än familjefäderna. Och när ett argument går ut från galen premiss, blir slutsatsen naturligtvis galen. Om barnen ser pappa supa så tror de att det är rätt och vilja gärna göra detsamma. Men om pappa super och säger att det är orätt att supa så veta inte barnen vad de skola tro. Om det är orätt att supa varför super då pappa? Den pappa som vill uppfostra sina barn till nykterhet måste själv vara nykter. I Härjedalen var en gång en aderton års yngling som var stämd till tings för att han hade varit full och slagit sin moder. När domaren frågade honom varför han hade burit sig åt så illa svarade ynglingen: "Jag har fått den uppfostran Det har aldrig varit annat än fylleri och slagsmål i mitt hem så länge jag kan minnas." Rätta sättet att få den uppväxande ungdomen in på nykterhetens väg är att de äldre går före med nykterhetsexempel och bilda nykterhetsföreningar. Rusdrycksförbud kan inte skapa folknykterhet även om det är infört genom folkomröstning ifall majoriteten av de röstande bestå av sådana inkonsekventa individer, som rösta i favör av rusdrycksförbud den ena dagen och köpa lönnkrögarebrännvin och supa sig fulla den anda. Man får ofta höra det påståendet att om rusdryckerna såldes billigt så skulle folket supa mindre, och om rusdryckerna kunde fås fritt och för intet så skulle ingen vilja ha dem. Jo pyttsan! De ville nog ha dem. Folk supa inte för nöjet att få göra av med pengar utan de supa för att bli berusade. Jag skall nu roa er med att draga fram ett exempel. Det är dans. Spelemännen börja spela, men det går trögt och det synes som om ingen hade lust att dansa. Några pojkar gå ut och ställa sig i en klunga bakom väggen och så säger en av pojkarna: "Hör ni kamrater! Vi måste köra iväg bort till hemligheten och skaffa oss brännvin så att vi får lust och kurage att svänga oss i dansens ring och kurtisera flickorna. Visserligen är brännvinet hutlöst dyrt, men nöden har ingen lag och vill inte månskensfiguren där borta i hemligheten låta pruta med sig en smula så måste vi ge honom vad han begär för glädjeämnet." De andra äro i favör av detta förslag. Pengar skramlades ihop i en hast fastän det är smått om slantarna, hästarna spännes för och så bär det iväg dit där glädjeämnet finns. Efter en stund komma de tillbaka till dansen med trollvatten och äro i "pin-i-gunga" humör. Spelemännen få också anledning att gå ut och friska upp humöret och när de komma in igen och börja spela så blir det ett gladare liv och musiken går som den skulle vara smord. Pojkarna bjuda upp flickorna i dansen och det går livligt tillväga, all blyghet är bortblåst, halva förståndet är borta och det är "ända in i hälsingland så livat". De skratta och glamma och hära sig fjolligt åt. Deras motto synes vara: "Bort med förståndet! Leve brännvinet!" Men tror någon att om brännvinet kunde fås fritt och för intet, att ingen ville ha det. Jo, var du så säker. De ville nog ha det. En absolutist kom en gång till ett samhälle som flöt av vin, öl och brännvin. Folket drack naturligtvis. En dag sade han till några av samhällets medlemmar att det kunde vara skäl i att försöka bilda en godtemplarloge därstädes. Men då fick han det dräpliga svaret: "Vad du då än gör, så kom då inte hit och ställ till med något slikt djävulskap som en goodtemplarloge." Vad synes eder? En goodtemplare frågade en gång en av de många som tycka om att taga sig en sup i kamraters så kallade glada lag, om han inte skulle vilja bli goodtemplare och verka för nykterhetens ädla sak. "Nej tack!" svarade Drinkman, han hette nämligen Drinkman. "Jag är gudskelov inte så högfärdig och dum att jag vill vara med i den där högfärdsföreningen, där medlemmarna äro så dumma att de inte vilja taga sig en sup och få sig en glädjestund i kamraters glada lag." "Där fick högfärdstemplaren så han tog," sade Drinkman när han talade om för sina supkamrater vilket dräpande svar han hade givit goodtemplaren. Och supkamraterna tyckte att det var alldeles förbaskat duktigt svarat. Några dagar därefter var Drinkman med på ett dundrande supkalas och söp sig så stupfull så han blev liggande på en gödselhög och kräktes. Där låg han i sitt förnedrande tillstånd och rullade sig och inbillade sig att han hade en glädjestund Men högfärdig var han "gudskelov" inte ty han var inte så dum att han gick in i den där "högfärdsföreningen" där medlemmarna äro så dumma att de inte vilja ta sig en sup och få sig en glädjestund.

Ja tänk, hur olika åsikterna kunna vara.

Den ene finner nöje i att nykter vara
Den andre finner nöje i att vara full
Den ene tycker det är fjolligheter bara
Att dricka brännvin och bli full och
stupa kull.

Sommarkurserna på Näs.

I likhet med en följd av år komma i sommar specialkurser i olika ämnen att anordnas vid den världsberömda slöjdskolan på Näss. Deltagarna erhålla diplom efter genomgången kurs.

Näss beläget vid Floda station, ungefär två svenska mil från Göteborg i en av Sveriges vackraste trakter, är en bildningsinstitution, i sin egenart närmast påminnande om det amerikanska Chautauqua. Dess internationella rykte grundar sig främst på dess banbrytande arbete för den pedagogiska slöjden (träslöjd, metallslöjd, pappslöjd) och på dess kurser i lek och idrott (med folkdanser och nationella lekar); därjämte förekomma specialkurser i vävning, teckning, gymnastik, etc. Kurserna äro tillgängliga för lärare och uppfostringsintresserade; varje sommarkurs (7 juni—16 juli och 22 juli—27 aug.) räknar 200—250 deltagare, av vilka stundom en fjärdedel eller flera är utlänningar, därav många från Amerika. Undervisning meddelas även på engelska.

Kursdeltagarna bo i paviljonger inom läroanstaltens område. Ett friskt och otvunget kamratliv präglar samvaron; samkväm och utflykter förekomma talrikt, och särskilt midsommarfirandet har en säregen poetisk-lyrisk färg. Antalet deltagare har under de sista 25 åren varit omkring 1,800, därav flera hundra från Amerika. Kostnaden för vistelsen på Näss under en sommarkurs utgör ett i allt omkring 200 kronor, vartill kommer en undervisningsavgift av 50 kronor. Ansökningar ingivas till **Direktören för Näss, Floda Station, Sweden.** Vidare upplysningar erhållas å vilket som helst av Svenska Amerikalinjens kontor i Förenta staterna och Canada.

2:a och 3:e dagen: I Hälsingborg, en av Sveriges vackraste städer. Staden beses, särskilt den från medeltiden kvarstående fästningstornet Kärnan, varifrån man har en vidsträckt utsikt över det omgivande skånska slättlandet samt över Öresund mot Danmark och den danska staden Helsingör med Kronoborgs fästning. Med Hälsingborg som centralpunkt företagas utfärder till sevärda och intressanta platser i omgivningarne, till exempel med tåg till Höganäs och Kullaberg med dess egenartade bergformationer, och de livligt besökta badorterna Mölle och Arild vid dess fot. Nära Hälsingborg hava vi även Ramlösa bekanta brunnsort och Soffiero, kronprinsens vackra sommarslott.

4:e dagen: Tåg från Hälsingborg över Åstorp och Klippan förbi det för de flesta skåningar välbekanta Ljungbyhed, till Skärarlid (Turisthotellet) som med sina rika och omväxlande vegetation utgör en intressant sevärdhet. Från Skärarlid promenad (c:a 3½ eng. mil) till Röstånga, där den märkliga Odensjön med sina 60 meter höga, skogklädda stränder beses. Eftermiddagståg från Röstånga förbi Trolleholm, genom Eslöf till Lund (Grand Hotell.)

5:e dagen: Vistelse i Lund. Universitetsstaden Lund har existerat i över 1,000 år. Vi bese först och främst Domkyrkan (påbörjad i elvte århundradet) med dess krypta, den största i världen. Vidare utgöra universitetsbyggnaden, historiska museet sevärdheter, som ej böra försummas.

6:e dagen. Vi tillbringa sista dagen av denna vår resa i Malmö, Sveriges tredje stad i ordningen. Malmö är en betydande fabriksstad med båtvarv (Kockums) samt en modern hamnanläggning med frihamn. Strax intill Malmö ligger den kontinentala badorten Falsterbo med en långgrund, härlig sandstrand. Från Malmö är det blott två timmars båtresa till Köpenhamn och en nattresa med tåg till Berlin i Tyskland.

* * *

En två dagars biltur i södra Skåne.

Om tiden medgiver en längre vistelse i Skåne kan resan utökas med här nedan sammanställda förslag till en två dagars biltur i landskapets södra och östra delar, varunder tillfälle gives att beundra Skånes talrika gamla kyrkor, slott och herresäten samt den omväxlande naturen.

Första dagen: 144 eng. mil: Malmö, Dalby, Gödelöv, Häckeberga, Hyby, Torup, Skabersjö, Törringe, Svedala, Börringe kloster, Gårdslöv, Önnarp, Östra Vemmenhög, Dybäck, kustvägen till Ystad, Stora Herrestad, Tosterup, Bollerup, Hammenhög, Glimmingehus, Tommarp, Östra Vemmerlöf, Rörum, Kivik, Vitemölla, Brösarb, Maglehem, Vittskövle, Åhus, Kristianstad (Frimurarehotellet).

Andra dagen, 131 eng. mil.: Kristianstad, Fjälkinge, Trolle Ljungby, runt Ivösjön, Bäckaskog, Kristianstad, Vä, Ovesholm, Tollarp, Sätared, Fulltofta, utmed Ringsjön, Bosjö kloster, Stehag, Trolleholm, Trollenäs, Malmö.

Totala sträckan är 275 eng. mil.

STOR BIL.

5 personer	40 kr.	per person.
4 "	50 kr.	"
3 "	59 kr.	"
2 "	89 kr.	"

MINDRE BIL.

4 "	30 kr.	"
3 "	40 kr.	"
2 "	60 kr.	"

Beställningar å biljettplatser kunna göras å biljettexpeditionen i Malmö eller förmedlas genom resebyråerna.

H. T. H.

Kinesiskt porslin FRITT

Barnen få goda betyg.

Doktorerna säga att ROBIN HOOD Rapid Oats giver barnen styrka och krafter så att de alltid kunna få goda betyg i skolan.

Varför vi giva Dig vackra premier:
I stället för att förbruka pengar på dyrbar annonsering giva vi Dig en vacker present av kinesiskt porslin alldeles fritt i varje paket. Vi veta att Du kommer att tala om detta för Dina vänner och grannar och det är den bästa reklamen vi kunna få.

Fråga Din handlare efter

Inuti varje paket

1

ROBIN HOOD RAPID OATS

HÄRMED TILLKÄNNAGIVES att min älskade hustru och

Anne Charlotte Olson
(född Andersson)

avled stilla på sjukhuset i Eriksdale den 20 februari i en ålder av 65 år. Hon föddes i Stockholm, Sverige avflyttade till Canada 1908 och anlände till Mulvihill 1910.

Hon sörjes närmast av mig, 6 barn och många vänner.

Begravningen ägde rum den 2 mars och stoftet vilar å Mulvihills kyrkogård.

Vilhelm Olson.

Mrs. Victor Larson, Mrs. Hildur Tjernström, Mrs. Ruth Silver, Mrs. Gunhild Hjöranson, Mrs. Olena Nyström och Mr. Algot Olson.

SKANDINAVER.

Vid behov av bistånd i affärer med "gamla landet", arvsutredningar, bankaffärer m. m. hänvänd Eder till oss som hava mångårig erfarenhet med sådana. Billiga avgoden, snabb expedition och hederligt bemötande i alla uppdrag som givas oss.

Förfrågningar besvaras mot porto.

SVENSKA LAGBYRÅN,
208 N. Wells St., Room 513,
Chicago, Ill., U. S. A.

THE EDMONTON TANNERY

Vi garva hudar till selläder, läderremmar och rep. Vi sälja också rockar gjorda efter mått och

TILLVERKADE AV BUFFELHUDAR.

Buffelhudarna äro från regeringens buffelhjordar i Wainwright. Skriv efter upplysningar.

THE EDMONTON TANNERY
9272—110A. AVE. EDMONTON, ALTA.

BETALA PRENUMERATIONEN!

Bill: Va' Du ser illa tilltygad ut, harru vatt å fajtat med Harry Person eller harru fått mässlingen va?

Jim: Nä men serru gumman min blev liksom litet vetti' på mej för att ja hade glömt te å betala för Svenska Canada Tidningen.

Bill: A som attan Du det har ja också glömt. De e'la bäst att vi gå till postofficen på en gång Du.